

Taanquist (S):

Jeg vil bare kort spørge ministeren, om det var meningen, at der på baggrund af dette her skulle tilgå ankemyndighederne yderligere materiale til hjælp til fortolkning af den ændring, der skulle være sket af forretningsordenen.

Ole Espersen (S):

Jeg er ikke klar over, i hvilket regi ankestyrelserne eller instanserne i det hele taget har givet udtryk for tilfredshed med ændringen. Men det går jeg ud fra at man kan få oplyst i Socialudvalget.

Og så siger ministeren befriende ærligt, at det drejer sig om økonomi, det drejer sig om at spare. I de to love, der er tale om at angive som hjemmel, og deres forarbejder er der på intet tidspunkt tale om, at ankeinstanserne skal arbejde på en sådan måde, at det bliver billigst muligt for kommunerne. Det er et ulovligt hensyn, og det er jo også derfor, forretningsordensændringen nu trækkes tilbage.

Der foreligger således i virkeligheden efter min opfattelse et helt klart eksempel på det, man kalder finansiell magtfordrejning. Det siger jeg for at advare ministeren imod lignende aftaler mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, for dette er en aftale, der som resultat har et forsøg på en finansiell magtfordrejning, men forhåbentlig bliver det altså vedtaget.

Socialministeren (Aase Olesen):

Til hr. Taanquist er svaret nej. Det var ikke tanken, at der skulle komme yderligere materiale.

Til hr. Ole Espersen har jeg ikke andet at sige, end at den vurdering må stå for hr. Ole Espersens egen regning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 95**3) Til socialministeren af:****Taanquist (S):**

»Hvad er ministerens hensigt med at præcisere over for de sociale ankemyndigheder, at vejledninger ikke er bindende?«

Skriftlig begrundelse

Vejledninger fra Socialministeriet har i mange år været opfattet som nyttige redskaber, bl.a. til at skabe et rimelig ensartet serviceniveau i alle kommuner.

Det kræver derfor en forklaring, at der netop nu udsendes en præcisering af det selvfølgelig forhold, at vejledningerne ikke er bindende for kommunalbestyrelserne, og en forklaring på, hvilke ændringer det vil kunne medføre i ankeafgørelserne.

Taanquist (S):

Det danske sprog er jo et godt sprog. Vi har visse ord, der betyder det samme, uanset hvordan man udtaler dem. Vi har f.eks. ordet vejledning, som på dansk betyder en vejledning, og der er ingen tvivl om, hvad en vejledning er; det er noget, der leder folk på vej, og det er noget, man kan følge, og det er noget, man eventuelt kan lade være med at følge, hvis man ikke har lyst til det, i modsætning til en ordre eller en befaling eller en tjenestebefaling. Jeg tror, at der i hvert fald for de fleste af os folketingsmedlemmer aldrig har været tvivl om, at en vejledning er en vejledning.

Derfor er det nu interessant at spørge socialministeren: Hvorfor har socialministeren over for ankemyndighederne nu præciseret, at en vejledning er en vejledning?

Socialministeren (Aase Olesen):

Som det er spørgeren bekendt, er det kun i særdeles begrænset omfang overladt til ministeren at fastsætte bindende regler om udfyldning af lovgivningen.

Imidlertid har Socialministeriet traditionelt opfattet det som sin naturlige opgave at udsende vejledninger om, hvorledes lovgivningen efter Socialministeriets opfattelse bør forstås.

Der har imidlertid vist sig at være uklarhed med hensyn til disse vejledninger, som af nogle – og det er åbenbart ikke folketingsmedlemmer, men så kan vi jo sige kommunalbestyrelsesmedlemmer – er blevet opfattet som egentlige cirkulærer. Hr. Taanquist oplever sikkert også ofte, at folk fra socialforvaltningerne opfatter cirkulærer som noget, der skal følges til punkt og prikke. Derfor har vi gerne villet præcisere, at disse cirkulærer ikke har karakter af bindende forskrifter, men alene er vejledende